

QUAN EL GRINCH VA ROBAR EL NADAL!

Escena 1: Qui és el Grinch?

A l'escola, la Martina, la Laia i la Clara discuteixen sobre els regals de nadal.

Clara: Ja li he escrit la carta als reis! Els hi he demanat moltíssimes coses.

Martina: Jo l'he enviat al pare Noel, que ve abans, així els puc tenir ja!

Laia: Quines ganes que arribi el Nadal! Jo he demanat 3 nines.

Martina: (Burlant-se) Bah! Això no és res! Aquests anys tindrè tants regals que quasi no es veurà l'arbre!

Clara: Les nines estan passades de moda! Ara es demanen iPhones o tablets!

Laia i Martina: Tu sí que estàs passada de moda!

Comencen a discutir les tres i la Senyoreta Clàudia les veu i va a parlar amb elles.

Clàudia: (Seriosa) Es pot saber que està passant aquí?

Nenes: Jo no he sigut!

Clàudia: Us he sentit discutir, què passa?

Laia: Volem saber qui tindrà més joguines aquest any

Clàudia: I que més dona? És que el Nadal només són els regals?

Clara: Sí! Sense els regals seria un rotllo! Només petons i abraçades!

Martina: Se'ns posen les galtes vermelles de tantes pessigades!

Nenes: (Fent burla dels avis) Que gran que està aquesta nena!

Clàudia: Ui! Sou com el Grinch!

Clara: Qui és el Grinch?

Clàudia: No ho sabeu? Voleu que us expliqui una història de Nadal ben diferent?

Nenes: Siii!

Clàudia: Doncs crec que tinc per aquí el llibre. (El busca) Sí! Aquí el tinc!

Les nenes seuen al voltant de la Clàudia i escolten amb atenció.

Escena 2: Vila-Qui

Claudia:

*En un lloc molt curiós,
tret d'un somni, sembla ser
comença una història,
tan real com l'acer*

*Dalt les muntanyes
i molt lluny d'aquí
hi havia una vila
anomenada, Vila-Qui*

Es veu un poble decorat de Nadal, de cop entra l'Alcaldessa molt estressada.

Alcaldessa: Tranquils! Tranquils! Ja sóc aquí! Tot està llest? Doncs vinga, inaugurem la decoració de... (Es queda en silenci i mira als costats estranyada) Es pot saber on són tots els Qui de Vila-Qui?

Clara: Qui és aquesta?

Clàudia: És l'alcaldeessa de Vila-Qui, li encanta el Nadal, com a tots els Quis i vol que el dia surti perfecte.

Laia: I la resta de Quis? On són?

Claudia: De seguida van arribar la família Lou-Qui: La mare es deia Betty, li encantaven els regals i les decoracions Nadalenques, mai en tenia prou. El que l'acompanya és el seu marit, en Louis, el pobre no pot convèncer-la que deixi de comprar...

Louis Lou-Qui: Estimada, no creus que ja en tenim suficients arbres a casa?

Betty Lou-Qui: De veritat penses que 10 arbres en són masses?

Louis Lou-Qui: (S'ho pensa) Mmmm... Sí?

Betty Lou-Qui: Sort que em tens a mi per a prendre les decisions! Més arbres, més sanefes de colors i més llums! La nostra casa s'ha de veure des de el poble veí! Bon dia alcaldessa!

Alcaldessa: Bon dia Betty! On és la teva filla?

Martina: Una filla? Només una?

Laia: Noo! Que en tingui més!

Clara: Tres, com nosaltres!

Clàudia: Al conte només hi surt una però a veure... (s'ho pensa) la Betty i en Louis tenien tres filles: la Cindy, la Wendy i l'Angèlica Lou-Qui.

Wendy Lou-Qui: Podeu anar una mica més lents! Estic molt cansada!

Angélica Lou-Qui: L'ultima en arribar és un Grinch pudent!

Cindy Lou-Qui: (Enfadada) Eh! No parlis així del Grinch!

Wendy i Angélica: (Fent burla) A la Cindy li agrada el Griinch!

Betty Lou-Qui: (Defensant-la) A ningú li agrada el Grinch!

Cindy Lou-Qui: Però no és dolent!

Louis Lou-Qui: Cindy, no diguis ximpleries!

Alcaldessa: (Estressada) Oh no! M'acabo d'adonar que encara no hem decorat la casa dels Fa-Qui! I només queden hores pel Nadal!

Wendy Lou-Qui: Nadal? Ja és Nadal? Bon Nadal a tots!

Tots: Encara no!

Angélica Lou-Qui: Vols que t'ajudem a decorar-la.

Alcaldessa: Sí! Però necessito a la meva decoradora aquí! On és la Martha May-Qui?

Martha May-Qui: Algú em cridava? (Horroritzada fa un crit) Ahhh! Però que és això? Quin horror de casa! Sense decoracions, garlandes ni llumetes!

Betty Lou-Qui: (A Louis) Ho veus? S'ha de decorar molt!

Louis Lou-Qui: (Esgotat) El que tu diguis estimada...

Martha May-Qui: Si volem que arribi el Nadal tot ha de quedar ben maco! Endavant Quis de Vila-Qui! A decorar!

Laia: Perquè necessitaven a una organitzadora de Nadal?

Clàudia: Perquè els Quis li donaven moltíssima importància a tot el que tingués a veure amb el Nadal.

Martina: I el Grinch, on era?

Clàudia: Ara mateix us anava a parlar d'ell.

Escena 3: Com odio en Nadal!

Claudia:

*A tots els Qui de Vila-Qui
el Nadal els feia contents...
Però al Grinch
Que vivia al nord de Vila-Qui
No li agradava gens!*

*El Grinch odiava el Nadal!
Tota la temporada
No em preguntis perquè,
No hi havia cap raó justificada
Potser un caragol li faltava
O una sabata li apretava
Però el motiu més probable, pel que jo hauria dit,
és que tenia el cor dues talles petit*

*Però fos la raó que fos,
La sabata o el seu cor,
A la nit de Nadal mirava als Qui amargat
Fixant la vista en la càlida llum del poblat
Amb un grinchesc gest avinagrat.
Perquè sabia que en aquell moment donat
Cada Qui de Vila-Qui estava ocupat
Deixant el vesc ben preparat*

Grinch: Ja estan preparant els mitjons! Aquesta és la nit de Nadal! La nit que més odio en el món mundial!

Max: Sí! Que bonic!

Grinch: Bonic?! Bonic?! Que hi veus de bonic al Nadal?

Bob: Els regals!

Max: La família!

Grinch: Aquesta nit, tots es reuniran i començaran a menjar, menjar i menjar! Com ho detesto! I després a cantar! Cantar! Cantar! Com em desespero!

Max: Tranquil, senyor Grinch!

Grinch: Ja he aguantat masses anys! Ara no puc estar tranquil! He de buscar un pla malvat per a acabar amb el Nadal!

Clara: Volia acabar amb el Nadal?

Martina: Però com?

Clàudia: Sabeu que va fer?

Al al Grinch una idea se li va ocórrer!

Una idea espantosa!

Al Grinch una idea se li va ocórrer

Espantosa i Meravellosa!

Grinch: Ja sé el que faré: Em posaré un vestit del Pare Noel amb el seu abric i barret! Bob!
Porta'm la jaqueta vermella! Max! El barret de dormir!

Max i Bob: Si senyor!

Max i Bob marxen i porten cadascun el que els hi ha demanat

Grinch: (Es posa la roba i riu) Mireu-me! Quina idea tan cruel! Vestit així, sóc igual que ell!

Max: Igual que qui?

Grinch: Que el Pare Noel!

Max: Però tu ets verd!

Bob: I fas més por!

Grinch: Sabeu que faré? Entraré dins de totes les cases i els hi robaré els regals que els hi ha deixat el Pare Noel! I també m'emportaré tota la decoració Nadalena!

Max: Quin pla més malvat!

Grinch: (Mirant-se'ls) Però necessitaré dos rens... Que m'ajudin a portar tots els regals fins aquí, dalt la muntanya...

Max: Aquí no hi ha rens

Bob: No

Grinch: (Els agafa als dos) Ja ho tinc! Us enganxare una branca al cap a cadascun i així ja tindrè als meus ajudants.

Laia: Que dolent era el Grinch!

Clara: No m'estranya que no li agradés a ningú

Martina: A la Cindy, sí!

Clàudia: Doncs amb la Cindy es va trobar aquesta nit tan especial, però abans, havien d'anar a dormir.

Escena 4: El Grinch roba el Nadal

Al poble dels Qui.

Alcaldesa: (Fent un discurs) Quis de Vila-Qui! Per fi la nit que tant esperem arriba! Demà serà Nadal!

Wendy Lou-Qui: Bon Nadal a tots!

Tots: Encara no!

Wendy Lou-Qui: Perdó...

Martha May-Qui: Quins nervis! Ja he de començar a pensar com ho decoraré tot l'any que ve!

Louis Lou-Qui: Cindy, passa alguna cosa?

Cindy Lou-Qui: No pare, només estic nerviosa.

Angèlica Lou-Qui: Segur que aquesta nit et costarà molt dormir. Sempre et passa!

Betty Lou-Qui: Doncs haurem d'anar al llit ràpid. Tenim un sopar tan bo! He fet rostit-Qui i púding-Qui.

Louis Lou-Qui: El meu preferit!

Cindy, Wendy i Angèlica: I el nostre!

Betty Lou-Qui: Senyora Alcaldesa, Martha... Que teniu on passar el sopar? Potser podríeu venir a casa.

Louis Lou-Qui: Hi ha menjar per a tots!

Martha May-Qui: M'encantaria! Deixa'm que doni una última ullada a la decoració.

Alcaldesa: (Renyant-la) Ja està tot perfecte! Hem de descansar que hem fet moltíssima feina per què quedi tan maco.

Wendy Lou-Qui: (A Martha i Alcaldesa) veniu?

Tots entren dins de casa.

Clàudia:

*Van sopar tots junts i van riure molt
recordant temps passats i de nous
I quan el rellotge va sonar
tots cap al llit van anar.*

*Regnava la foscor i la neu queia suaument
Tots els Qui dormien plàcidament
Quan en Grinch va arribar*

*A Vila-Qui tot disfressat
I així va ser com el vel Grinch Noel
es va enfilar a la taulada duent uns sacs amb ell
després, es va esllavissar per la xemeneia,
com el Pare Noel sabia que feia.*

*Pistoles de Joquines, bicicletes i nines,
Patins i taulells d'escac,
van acabar dins el sac*

*Després, sense deixar-se'n cap ni un
Va pujar per la xemeneia cada sac amunt!
I per rematar bé la feina
de la llar es va endur la llenya*

Apareix el Grinch amb un sac ple de Regals.

Grinch: Max! Bob! Aquesta és la nostra última parada! Casa dels Lou-Qui! Com els detesto!

En Grinch entra dins la casa, quan està robant els regals apareix Cindy Lou-Qui.

Cindy Lou-Qui: Pare Noel? Ets tu? Perquè t'emportes els regals?

Grinch: Ho! Ho! Ho! Hola nena petita. M'emporto els regals perquè estan... (Els llença a terra)
Trencats! I els he de portar a reparar al meu taller.

Cindy Lou-Qui: D'acord Pare Noel. Moltes gràcies.

Grinch: Ves a dormir. (Espera) Vinga, va!

Cindy Lou-Qui: Pare Noel, no t'oblidis del Grinch. Ell viu dalt la muntanya i tothom es pensa que és dolent. No el deixis sense regal. Jo se que és bo. (S'acosta i li fa una abraçada) Moltes gràcies pels regals.

La Cindy Lou-Qui marxa i es queda el Grinch sol a escena.

Martina: Pobre Cindy Lou-Qui! Li han robat els regals!

Clara: Ara si que tindrà un Nadal trist!

Laia: I a més, li demana un regal pel Grinch!

Claudia: La història no acaba aquí. Escolteu el final:

*Rondava ja l'albada
tots els Quis seguien al llit
somiant amb els que els hi esperava
Però carregava el seu trineu ben farcit*

*fins dalt de la muntanya Krumpit
Hi havia llaços i etiquetes.
Plomes i sanefes!*

*Va acostar-se la mà a l'orella i es va quedar escoltant
Un soroll pujava a tota velocitat través del cim nevat
Va començar molt fluix, i després va augmentant*

*Però no era un soroll trist
No, era un so alegre!
Com era possible?
Era alegre! Molt alegre!
Va mirar cap a l'Aldea
i no podia creure que veia!*

Grinch: No pot ser! Mireu!

Bob: El Nadal!

Max: Ha arribat igualment!

Grinch: No estan plorant! Estan cantant! Contents! Segueixen cantant!

Bob: Que maco!

Grinch: Sí. És... maco! No estan tristos, segueixen contents.

Max: Ens hem equivocat, el Nadal no són els regals.

Grinch: No puc robar el Nadal...

Martina: Doncs torna-l's-hi els regals!

Clara: Els hi torna senyoreta?

Clàudia: Si, els hi torna. I el poble el rep així.

Escena 5: Què és el Nadal?

Claudia:

*A Vila Qui tothom creia
que el seu petit cor
una mica de mal li feia
perquè es va engrandir
dues talles més del que era
i lliscant amb el seu trineu
tocant la trompeta damunt la neu
va tornar les joguines
Les bicicletes i les nines!*

Grinch: Ho! Ho! Ho! Bon Nadal a tots!

Wendy Lou-Qui: Bon Nadal a tots!

Tots: Ara sí!

Angèlica Lou-Qui: Molt bé germana!

Wendy Lou-Qui: Pare Noel, que fa aquí?

Martha May-Qui: Aquest no és el Pare Noel! És el Grinch!

Alcaldessa: Senyor Grinch, què fa vestit de pare Noel?

Grinch: Vaig tenir l'horrible idea de robar el Nadal. Però m'he adonat que el Nadal és un sentiment i els sentiments no es poden robar!

Cindy Lou-Qui: Has tingut un regal Grinch!

Grinch: Quin?

Cindy Lou-Qui: Amics!

Betty i Louis: Visca el Nadal!

Tots: Visca el Nadal!

Claudia: I així va ser com el Grinch i els Qui de Vila-Qui van aprendre a viure junts i a celebrar el Nadal, amb regals o sense.

Laia: Quina història més bonica!

Martina: Hem après la lliçó!

Clara: No farem com el Grinch, intentarem gaudir del màxim aquest Nadal. Tinguem els regals que tinguem.

Clàudia: Molt bé noies! Que us sembla si cantem una cançó i així acabem la classe ben contents?

Nenes: Sí!

Tots canten.